

Broj poginulih u Domovinskom ratu u Parku Domovinske zahvalnosti povećan na 53

Drago Matijević je u sastavu policijske uprave Zagreb ispostava Černomerec po nalogu pomoćnika ministra unutrašnjih poslova Joška Morića i načelnika PU Zagreb sa ostalih 100 pripadnika policije stigao 21.7.1991. u Hrvatsku Kostajnicu. Već 26.7.1991. držao je sa isturenom grupom položaje u selu Kuljani.

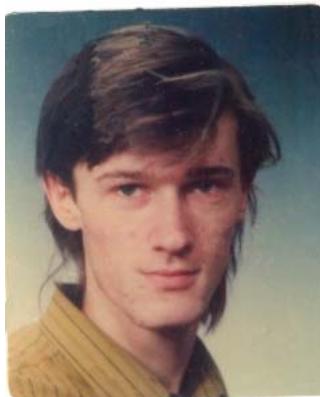
Dragan Vasiljković (kapetan Dragan) toga je dana započeo napadnu akciju pod nazivom „Žaoke“ na čelu pobunjenih srba linijom Zamlaće-Divuša –Kuljani položaje hrvatske policije prema Hrvatskoj Kostajnici koju su zasipali topničkim napadima. Na tom potezu su tog dana poginuli policajci Žarko Gundić, Branko Vuk i Davor Vukas. Srbi su na prometnicu Dvor-Hrvatska Kostajnica civilnim stanovništvo kao živim štitom napredovali prema našim položajima. Tom podmuklom metodom ratovanja prijetila je opasnost da padnu svi ostali položaji. Sa ciljem da zaštite civilno hrvatsko stanovništvo koje im je služilo kao živi štit, svjesno su se žrtvovali pričuvni policajci Mile Blažević iz Struge i Željko Filipović iz Dugog sela. Bacili su na oklopno vozilo eksplozivne naprave, te ga uništili zajedno sa posadom od čega je poginulo pet napadača, te je bilo još 20 ranjenih. Tom su prilikom i sami stradali. Taoci iz živog štita su se razbjegzali te su mještani Struge bili spašeni.

Napad na Kuljane gdje je sa svojom grupom držao položaje Drago Matijević predvodio je srpski zapovjednik Željko Sanader. Prema riječima srpskog narednika Gorana Komazeca¹ koji je izravno rukovodio upadom u Kuljane, vrlo je brzo to “hrvatsko selo od jedno 30 kuća koje smo očistili” postalo scenom najvećih brutalnosti nad nezaštićenim civilnim stanovništvom. Među ranjenim pripadnicima hrvatske policije u Strugi bili su i Drago Matijević i Šefik Pezerović koji su sanitetskim vozilom trebali biti prebačeni u Sisak. Međutim u Volinji su sanitetska kola pala u zasjedu četničkog odreda Gorana Komazeca² koji opisuje: “i onda su naišla bolnička kola velikom brzinom koja smo mi pokosili mitraljezom.. Ona su se zaustavila. Unutra su bila tri mupovca, dva doktora i vozač. Zatim smo ih mi otpremili na Šamarice...” Kakva je sudbina teško ranjenih policajaca teško će se saznati. Prema Ivanu Pezeru zapovjednik samoborske satnije MUP-a, Srbi su ranjenike strijeljali.³ Prema izjavi Ljubana Slavulja naknadno zarobljenog pobunjenog Srbina iz sela Kuljani ima drugu verziju. Prema njegovom

¹ RATNI PUT 151.SAMOBORSKE BRIGADE str.32.; Izvještaj Gorana Komazeca o čišćenju terena u selima Kuljani i Kozibrod od 26.VII 1991. HDA.Fond „RSK“.R.5010.

² Ratni put 151.samoborske brigade str.35; i Izvještaj narednika Gorana Komazeca o čišćenju terena u selima Kuljani i Kozibrod od 26.VII 1991. HDA.Fond „RSK“.R.5010.

iskazu ranjenici su otpremljeni u srpsko selo Jovac gdje su tri dana bili izloženi najbrutalnijem mučenju. Dana 29. Srpnja su ih masakrirali po kazivanju Slavulja koji navodi konkretna imenima pobunjenih srba koji su objavljeni u intervjuu.⁴ Znamo da jedan od njih izdržava zatvorsku kaznu.

Sudskom odlukom Općinski sud u Samoboru utvrđen je datum smrti Drage Matijevića 27.7.1991.g. što je vjerodostojan dokument koji nam dozvoljava da mu ime bude na samoborskem spomeniku, jer je prije rata živio u samoborskem Strmcu. Grad Sveta Nedelja danas mu je postavila spomen ploču. Isto ćemo uskoro izvršiti graviranje njegova imena na spomeniku u Pounju.

Neka mu je slava i hvala!

U Samoboru, 23.8.2014.

---

⁴ Slobodni tjednik, br.2.92. 23.XII 1991., 19 ; Ratni put 151.samoborske brigade str.35.